

Airport

Den danske nationaldigter H.C. Andersen er citeret for "*At rejse er at leve*". Samme forfatter - nu snart 102 år (*vi orker ikke tale om hans 100-års dag*) - oplevede dog ikke en lufthavn trods sine mange rejser.

Det har denne klummeskriver til gengæld mere end nogle gange. Adskillige lufthavne af variable bygnings- og servicemæssig kvalitet er passeret over tid, og der kommer sikkert et par stykker mere, inden - muligvis - rejsen går til den for tiden igen udkældte plejesektor med de institutionsfarvede rammer, sine chips-fyldte hjælpemidler og ikke mindst herskende moralkodeks .

Seneste "take off" i Hovedstadens aerodynamiske rejsetempel fik mig igen til at foretage nogle refleksioner.

Afgang

Det er stadig (alt for) ofte, at lufthavnsbesøget næsten tager længere tid end at flyve fra A til B. Kø ved registrering og indlevering af bagage. Flyvende indcheck og nye typer flybilletter hjælper dog lidt. Men alligevel stadig utålelige "forberedelsestimer". Sikkerhedscheck af håndbagage er efterhånden blevet en ren videnskab. Hører man(d) til dem, og det gør jeg, der kalkulerer med manglende kuffert ved ankomststedet, bliver ens fantasi og kombinationsevne moset til brugbare atomer indenfor de individuelle fastsatte vægtgrænser.

Klassedeling

Bortset fra ekstreme VIPer (her menes ikke **Vanvittige Irriterende Personer!**) går de fleste mere eller mindre almindelige flypassagerer igennem det samme sikkerhedscheck. Når det er overstået og diverse (u)nødvendigt elektronisk udstyr, (pels-)maskotter og gennemsigtige poser med klinisk og forskønnende indhold er samlet sammen, deles køen.

Kø 1 glider ind i lufthavnens mekka af butikker og (alt for) dyre madsteder. De nøjsomme finder en lænestol og glider i reflektorisk trance eller påbegynder læsningen af en til lejligheden indkøbt murstens-tyk paperback. De fleste supplerer med høretelefoner, hvorfra der flyder digitale downloadede godbidder af tekst og musik.

Mobiltelefonen ringer (for) ofte, hvorved den ene høretelefon afmonteres fra øret for at kunne modtage variable interessante orale og digitale beskeder. Nogle lufthavns-gæster er dog fuldtidsbeskæftiget med at underholde og ikke mindst overvåge deres medbragte livsarvinger på forskellige alderstrin og udfordringsgrad.

Kø 2 forsvinder i retning af en såkaldt "executive lounge". Her er der fri servering af diverse præ-fabrikerede sandwich og (alkoholiske) drikke. Dertil kommer diverse aviser af forskellig nationalitet og politisk orientering. Sæderne er kraftigt polstrede, så

samtliche fordøjelsesorganer bliver komprimeret ganske usundt, medens flere og flere fylder sig, så de kan spare på madkøb i flyet.

I gamle dage - dvs. for ca. 4-5 år siden - sås for det meste kun alvorligt udseende kvinder og mænd på vej til efterlønssalderen emballeret i kamgarn, mohair og silke. Lette læsebriller hvilende på forskellige typer af næser sørgede for, at indholdet af rapporter, artikler og memos - *om ikke blev forstået* - så dog læst eller skimmet af disse udvalgte. Der blev ført dæmpede samtaler imellem dem og periodevis i en murstensstor mobiltelefon.

Disse findes stadig (se dog **Kø 3**). Publikum i Kø 2 er nu mixet op med yngre, yderst varierede klædte profiler fra nyere miljøer. Der findes ganske unge, velhavende på en idé eller elektronisk dims, der findes yngre og ældre (formentlig) højtuddannede single kvinder, der findes pensionistpar. Endvidere findes ubestemmelige typer, der måske har fået adgangsbilletten som firma-frynsegode for ikke at sladre om chefens abnormiteter (ingen eksempler) eller den gamle teenager osv.

Kø 3 er for personer - nu om dage gudskelov af begge køn - der ved talrige rejser på 1. klasse eller business plus eller minus, har samlet et gigabytes stort antal points, der kvalificerer dem til adgang i særlige lounges (vælg selv legeringen: *Guld, sølv, platin* osv.). Også her føres fortsat dæmpede samtaler til næsten usynlige kabler, monteret på deres ekviperede hylstre. Sidstnævnte ofte i grå eller sorte nuancer, let gramvægt, specielt designet og syet; prisen er ligegyldig!

Takket være andre usynlige kabler bag de smukke velpolerede vægge af mahogni strømmer et utal af (u)betydningsfulde mails og SMS'er frem til deres elektroniske formidlere.

De fleste af disse personer drikker ikke alkohol, fordi de kender nødvendigheden af at holde sig klarhjernnet, så deres børsmægler eller anden executive kollega aldrig vil kunne misforstå en snøvlet besked. Deres kasseapparat skal klinge i døgndrift for at bevare dette show. (*Hvad de indtager på toiletter bag låsede døre af væske og diverse former for kemi vedrører kun dem selv, deres leverandører og (special)læge*).

Det er også den kategori, der fremstår seriøs diskuterende i det "offentlige rum", desværre ofte opleves mindre respektfulde overfor deres medmennesker i hverdagen, dog undtaget deres bilmekaniker og gynækolog.

Fællesklasse ?

Er der nogle fælles egenskaber mellem disse 3 klasser? Bortset fra de basale og fysiologiske fællestræk mellem mennesker bør i denne forbindelse nævnes begrebet **flyskræk**. - Jeg har oplevet det hos alle typer og køn såvel en højtryks-smuk sommerdag som siddende i et fly, medens torden og lyn udenfor og turbulens indenfor

kabinevinduet skabte et skrækscenarie i bedste Stephen King stil. - Terrorisme er jeg gudskelov blevet forskånet for - *indtil videre*.

Ankomst

2 ord knytter sig til overskriften. Velkomst og bagage. Vi tager det baglæns. Bagage kommer - for det meste (langt) - senere end man ønsker og forventer. Men blot den kommer, skal man da være glad. Trods omhyggelig markering af navne, adresser, postnumre, e-mailadresser, telefonnumre, skonumre osv., sker det i sandhed, at ens kuffert ender på en forkert - nogle gange eksotisk - destination. Jeg har sågar venner, som aldrig har set deres kufferter igen. Oplevelsen og følelserne er forskellige, alt efter om det er på ud- eller hjemturen. Alle, som har prøvet det, ved det! Resten har det til gode!

Velkomsten afhænger helt af den enkelte person. Der er hele spektret lige fra den professionelle forretningsmand/-kvinde eller anonyme single, der går målbevidst igennem udgangen. Der er familiens unge håb, der kommer hjem efter et længere udlandsophold beriget med massevis af erfaring og forhåbentlig få sygdomme. Der er charterfamilien med de lette forbrændinger og røde tal på kassekreditten. Der er sportsholdet, der hyldes skamløst og højroset af diverse flagsvingende (pap-)forældre, kærester, arvetanter og andre ubestemmelige relationer, enkelte venner af gavn, mange flere af navn.

Hertil kommer i udvalgte tilfælde delvis uvelkomne folk fra medieverden, der står på spring til at få en spontan og fuldstændig ligegyldig kommentar. Der er... (vi stopper her).

Sceneriet er det samme, hvad enten det er Kastrup, Schipol, Frankfurt, Heathrow, Hartsfield-Jackson, Barajas eller f.eks. en lille provinslufthavn i den marginaliserede ende af EU.

Gu' ved, hvilken lounge H.C. Andersen havde befundet sig (bedst) i, hvis han havde levet i dag ?

PS. Læsere, der mangler beskrivelser af selve flyturen, servicen (?) eller andre relaterede forhold, henvises til deres egne oplevelser og fantasi. Mit farvebånd var opbrugt.